

maaskee være aldeles ubelabt, thi saa laa det for som en Række Understøttelser, paa hvilke vi kunde udøve den samme Indflydelse som paa alle andre; det er, fordi dette Ord er beholdt, som jeg fra Begyndelsen af har forefundet i Loven, at jeg har troet, at burde stille Endringsforslaget, under Nr. 3, der kommer til at staa som et Correctiv imod den Betydning, der kan ligge i Ordet „Regat“. Naar jeg seer den Behandling, som Loven har undergaaet, saa er jeg kommen til den Overtydning, at man ikke har meent, at man ved Finantsloven skulde være berettiget til at indstrænke denne Sum, 800 Rd., hvis den blev misbrugt. Dersom Ministeren kan bringe det ud af Loven, efter Alt hvad der er foregaaet med den, at det staaer til, os i Finantsloven uden videre at stryge disse 800 Rd., eller en Deel deraf, ifald man ikke fandt det hensigtsmæssigt, at de fik denne Anvendelse, saa vil der ikke være nogen Vanstælighed fra min Side; det er det, der stod i Loven, da den gik til det andet Thing, og det er det, man har studeet ud, og altsaa maa man formode, at man har meent noget ganske Andet. Naar jeg tager dette sammen med de øvrige Anstrengelser, der gjøres for at formindste Indflydelsen fra Thingets Side gennem Finantsloven, saa bliver man jo ængstelig. Det er det, der bringer mig til at holde Endringsforslagene fast. Loven er jo ikke, om man vil, af den Vigtighed, at man gjerne kunde forlæste den; der er jo egentlig intet andet Vigtigt i Loven end § 1, sluttende, der, hvor jeg foreslaaer, at den skal slutte. Naar vi antage denne Paragraph og forlæste de andre, have vi givet Ministeren Ret til at sælge Tersløse Hovedgaard, og saa kunne vi siden komme til Enighed om disse 800 Rd. Det er, tror jeg, den simpleste Udvei, naar man ikke kan komme til Enighed om Controllen. Der er ikke Noget, der siger, at Rigsdagen skal bestemme eller have Indflydelse paa, hvem der skal have disse Understøttelser; det Høieste, Rigsdagen faaer efter disse Forslag, er et Veto mod de Personer, som Regjeringen har givet dem til for Livstid.

Formanden: Forsaavidt det ærede Medlem talte om at forlæste de andre Paragrapher

og lade § 1 blive staaende, skal jeg i den Anledning bemærke, at da denne Behandling foregaaer efter Reglerne for en Sags tredje Behandling, bliver der ikke stemt særligt over de enkelte Paragrapher, men kun over Endringsforslagene og Lovforslaget i dets Heelhed.

Tscherning: Ja, saa maatte man hellere savne Loven i dens Heelhed.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg vil hellere have den anden Deel af Loven, hvorved jeg fik

de 800 Rd., og saa renoncere paa Bemhøjdeligheden til at sælge Tersløse Hovedgaard; det vilde jeg heller gaae ind paa. Som den ærede Rigsdagsmand vil erindre, havde jeg slet ikke Noget imod hans Forslag; jeg tilstaaer, jeg kan heller ikke ret forstaae, hvorfor man i det andet Thing har stemt det ud; jeg mener ikke, at der var Anledning dertil; jeg deler ikke den Ængsteligbed for Bestemmelser, der tages gennem Finantsloven; jeg tror ikke, den er paa rette Sted. Denne Lov, som har en finantsiel Betydning, vil komme til at staae ligeoverfor Finantsloven ganske paa samme Maade som alle andre lignende Love; men det forekommer mig at ville blive temmelig vidtløftigt, om vi nu her atter skulle gaae ind paa det Thema, som vi saa ofte have drøftet med hverandre, nemlig hvad Forhold der er mellem en saadan Lov og Finantsloven; kun det vil jeg sige, at dette Regat vil komme paa Ministeriets Budget, og der vil da ikke kunne nægtes fuldstændig Oplysning fra Ministeriets Side om Alt, hvad der er gjort. Derved vil Rigsdagen ved sit Veto komme til at bedømme Sagen. Dersom derimod den ærede Rigsdagsmands Forslag vedtages, vil den og den komme og fremstille sig og sige, at hiin dog er meget mere værdig end den, der har faaet det; saa vil der igjen komme en Anden og sige det Samme, og da kan det være, at man danner sig en Mening om, at hiin dog burde have havt det; der skal da forhandles om Personernes Værdighed, og saa kommer Rigsdagen, for at faae en Anden frem, til at nægte sit Samtykke til, hvad Regjeringen har besluttet. Det er ikke den rigtige Maade at gaae frem paa; vi trække derved Rigsdagen,